

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1914 kl. 12.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändring av rubrikerna nr 71 och 72 i tulltaxan. (1:a avd.)

Närvarande: Herrar K. G. Karlsson, Hammarström, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Antonsson, Bäckström, Röing, Eriksson i Grängesberg, Jespersion, Byström, frih. Palmstierna, Karlsson i Fjäl, Elof Ljunggren, Danström, K. A. Nilson, Bergman, Jeansson i Kalmar och Månsson.

I en inom andra kammaren av herr *Bengtsson* i Norup väckt motion, nr 173, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta följande ändring av rubrik nr 71 och 72 i tulltaxan:

nr 71 — — fjäder orensad — — tullfri

nr 72 — — » rensad och pennfri samt dun — 20 öre pr kilo.»

Enligt vad som framgår av den till stöd för förevarande framställning anförda motiveringen, till vilken utskottet får hänvisa, avser motionen att genom fastställande av tullfrihet för orensad fjäder bereda inhemska renserier tillgång till billigare råvara.

Framställning om att i tulltaxan göra åtskillnad mellan orensad och rensad fjäder förelåg redan till 1906 års tulltaxekommittés prövning. I anledning härav erinrade kommittén i sitt betänkande (första delen, sid. 350), att sist angivna åtskillnad förefunnits i den äldre tyska tulltariffen men fått bortfalla vid upprättandet av 1902 års tariff, bland annat därför att densamma berett allt för stora svårigheter vid tullbehandlingen. Med hänsyn härtill ansåg kommittén det icke vara lämpligt att införa denna åtskillnad i den svenska tulltaxan.

Det tulltekniska skäl, som sålunda föranledde tulltaxekommittén att i sitt förslag icke draga gränsen mellan orensad och rensad fjäder,

Utskottet.

torde fortfarande böra tillmätas avgörande betydelse, varför den av motionären föreslagna lydelsen av ifrågavarande tulltaxerubriker icke kan av utskottet tillstyrkas.

Vid undersökningen av frågan, huruvida de av motionären anmärkta förhållandena kunna böra föranleda någon ändring i tulltaxan, annorlunda avfattad än i motionen ifrågasatts, har utskottet inhämtat följande.

Med anledning av bestämmelsen att dun drager samma tull som spritad fjäder har — i enlighet med vad i § 1 av tulltaxeunderrättelserna finnes stadgat om tullbehandling av vara, som utgör blandning av beståndsdelar, hänförliga till taxerubriker med olika tullsatser — i ospritad fjäder inblandat dun i vissa fall föranlett, att varan blivit belagd med tull. Den praxis, som i sådant hänseende tillämpats, har föranlett åtskilliga klagomål, av vilka en del på senare tid genom besvär underställts Kungl. Maj:ts prövning. Genom Kungl. Maj:ts i regeringsrätten den 15 januari 1914 meddelade utslag i anledning av berörda besvär har förklarats, att varupartier, vilka tullbehandlats enligt rubriken 72 och sålunda belagts med tull, måste anses hänförliga till rubriken 71 och förty hade bort tullfritt införas, i anledning varav Kungl. Maj:t med undanröjande av överklagade besluten, återförvisat målen till generaltullstyrelsen för ny behandling. Genom nämnda utslag lär vara fastslaget, att endast sådan ospritad fjäder, som innehåller mera avsevärda kvantiteter dun, skall beläggas med tull.

Det vill synas, som om genom de ändrade grunder för tullbehandlingen av fjäder, som härmed äro givna, motionärens syfte vore i det väsentliga tillgodosett. Vid sådant förhållande har utskottet funnit sig sakna tillräcklig anledning att föreslå ändring i tulltaxans ifrågavarande rubriker.

Utskottet får sålunda hemställa,

att herr Bengtssons i Norup förevarande motion, II: 173, om ändring av rubrikerna 71 och 72 i tulltaxan, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 24 februari 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.